

Til: Justitsministeriet

Att.: Relevant juridisk afdeling / embedsmand

Dato: 25-02-2025

Emne: Anmodning om præcisering af retskrivningsregler i lovtekster med relevans for en verserende retssag

Kære Justitsministeriet,

Jeg anmoder hermed om en klar og simpel redegørelse for, hvilke retskrivningsregler der anvendes ved udformning af love og bekendtgørelser i Danmark, samt hvorvidt der findes en juridisk hjemmel for brugen af versaler i hele ord såsom "GÆLDENDE."

Konkret anmodning om svar

Jeg anmoder Justitsministeriet om at besvare følgende spørgsmål:

1. Hvilke retskrivningsregler anvendes i "jeres" officielle lovtekster?
2. Hvilke retskrivningsregler anvendes til at skrive hele ord med versaler i retslige dokumenter?
3. Er der en specifik lovhjemmel, der tillader brugen af versaler i hele ord i lovtekster?
4. Hvis der ikke findes en sådan lovhjemmel, vil Justitsministeriet da anerkende, at brugen af versaler ikke følger en fastlagt retskrivningsstandard?
5. Vil Justitsministeriet tage initiativ til at sikre, at lovtekster udformes i overensstemmelse med gældende retskrivning?

Baggrund

Jeg har tidligere rettet henvendelse til Civilstyrelsen, politiet, Domstolsstyrelsen, Anklagemyndigheden og andre myndigheder for at få oplyst, hvilken retskrivningsstandard der anvendes i officielle lovtekster. Ingen af disse myndigheder har kunnet henvise til en retskrivningsregler. Den eneste forklaring, jeg har modtaget, er, at versaler i hele ord er en "tradition".

Dette rejser en række alvorlige problemer:

- Tradition er ikke en juridisk hjemmel og kan ikke retfærdiggøre en praksis, der afviger fra gældende lovgivning.
- Myndighederne har en pligt til at følge de gældende regler for skriftlig kommunikation og kan ikke anvende vilkårlige eller historisk betingede sprogformer uden lovhjemmel.
- Jyske Lov af 1241 "HISTORISK" fastslår, at loven skal være tydelig, så alle kan forstå den:
"Loven skal være ærlig og retfærdig, tålelig, efter landets sædvane, passende og nyttig og tydelig, så at alle kan vide og forstå, hvad loven siger."
- Retsplejelovens § 149 fastslår, at retssproget i Danmark er dansk – *"dansk retsskrivning er reguleret af Dansk Sprognævn."*

Når ingen myndighed kan henvise til en specifik retskrivningsstandard, men samtidig anvender en praksis, der afviger fra gældende dansk retskrivning, er der tale om retssikkerhedsmæssige problemer af alvorlig karakter.

Dette spørgsmål har direkte relevans for en verserende retssag samt for fremtidige sager, hvor det skal vurderes, om myndighedernes skriftlige kommunikation overholder de gældende retskrivningsregle.

Flere myndigheder under Justitsministeriets ressortområde – herunder politiet, Domstolsstyrelsen, Anklagemyndigheden og Civilstyrelsen – har ikke kunnet redegøre for deres skriftlige standarder.

Såfremt Justitsministeriet ikke kan give en klar og præcis redegørelse, må det antages, at ministeriet heller ikke har noget grundlag at henvise til. Dette vil betyde, at love og bekendtgørelser udformes uden en fastlagt retskrivningsstandard, hvilket strider imod gældende lovgivning, grundlæggende principper for lovgivningens klarhed og borgernes retssikkerhed.

Forventning om svar eller videresendelse i henhold til Forvaltningslovens § 7, stk. 2

Da spørgsmålet har væsentlig juridisk betydning, forventer jeg et klart og konkret svar inden for 14 dage.

Hvis Justitsministeriet ikke kan besvare spørgsmålet, må jeg forvente, at sagen videresendes til den relevante myndighed i overensstemmelse med Forvaltningslovens § 7, stk. 2.

Hvis sagen ikke behandles seriøst, vil det blive påpeget i retten, at Justitsministeriet – som øverste juridiske myndighed – ikke har kunnet dokumentere den gældende retskrivningsstandard for lovtekster. Dette vil kunne påberåbes som et retssikkerhedsmæssigt problem, da det stiller spørgsmål ved lovgivningens formelle gyldighed og overholdelsen af lovens klarhedsprincipper.

Brud på grundlæggende retlige principper

Hvis Justitsministeriet ikke kan redegøre for de gældende retskrivningsstandarder, må det ligeså implicit betyde, at den anvendte skriftpraksis strider mod dansk lov – herunder **Danske Lov 5-1-2**, som fastslår, at ingen aftaler må være imod loven.

Dette strider også mod de fundamentale principper i **Jyske Lov (1241)**:

"Loven skal være ærlig og retfærdig, tålelig, efter landets sædvane, passende og nyttig og tydelig, så at alle kan vide og forstå, hvad loven siger. Loven skal ikke gøres eller skrives til nogen mands særlige fordel, men efter alle deres tarv, som bor i landet. Heller ikke skal nogen mand dømmes mod den lov, som kongen giver, og landet vedtager; men efter den lov skal landet dømmes og styres. Den lov, som kongen giver, og landet vedtager, den kan han heller ikke ændre eller ophæve uden landets vilje, medmindre han åbenbart handler mod Gud ."

Jyske Lov blev skrevet mere end **300 år før** traditionen med at skrive "LOV" i versaler opstod, og dermed er det et langt stærkere historisk retsprincip, at **loven skal være klar og forståelig for borgerne** – ikke at den kan skrives på vilkårlige måder uden en sproglig eller juridisk begrundelse.

Når love udgives med skriftformen **"VI MARGRETHE DEN ANDEN af Guds nåde" "FREDERIK R"** eller lignende, er dette ikke blot en redaktionel fejl – det **strider mod den kongelige ed som Kong Valdemar startede i 1241 om at regere "i kraft af Guds nåde"**, at skrive hele ord med versaler ændrer den sproglige betydning og bryder med kongerigets traditionelle principper.

Dette rejser alvorlige spørgsmål om, hvorvidt love og bekendtgørelser i Danmark overhovedet kan anses for juridisk bindende, hvis deres sproglige grundlag ikke kan dokumenteres.

Jeg ser frem til jeres skriftlige svar inden for den angivne tidsfrist.

*"Med venlig hilsen
Borger i Danmark,
uden partipolitisk tilknytning
ved"
Sune Sejer Nielsen*